

Warszawa, dnia 28 czerwca 2016 r.

Poz. 925

USTAWA

z dnia 22 czerwca 2016 r.

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.”;
- 2) w art. 2:
  - a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) biomasa lokalna – biomasę pochodzącą z upraw energetycznych, a także odpady lub pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, zboża inne niż pełnowartościowe, pozyskane w sposób zrównoważony, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 119;”;
  - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego, w której udział liczony według wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego jest większy niż 15% w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w tej instalacji w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, albo w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2, o ile instalacja ta:
    - a) jest wyposażona w odrębne linie technologiczne służące do transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego lub
    - b) wykorzystuje technologię fluidalną przeznaczoną do spalania odpadów przemysłowych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia oraz z biomasą, biopłynem, biogazem lub z biogazem rolniczym;”;
  - c) uchyla się pkt 7,
  - d) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) drewno energetyczne – surowiec drzewny, który ze względu na cechy jakościowo-wymiarowe i fizykochemiczne posiada obniżoną wartość techniczną i użytkową uniemożliwiającą jego przemysłowe wykorzystanie;”;
  - e) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii i tworzących w wyniku połączenia spójny funkcjonalnie i obszarowo

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej oraz ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

zestaw zapewniający odbiorcy stały dostęp do energii elektrycznej stosownie do wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa energetycznego; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”;

f) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub
- b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego

– a także połączone z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego;”;

g) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) klaster energii – cywilnoprawne porozumienie, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki naukowe, instytuty badawcze lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energią z odnawialnych źródeł energii lub z innych źródeł lub paliw, w ramach sieci dystrybucyjnej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV, na obszarze działania tego klastra nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) lub 5 gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446); klaster energii reprezentuje koordynator, którym jest powołana w tym celu spółdzielnia, stowarzyszenie, fundacja lub wskazany w porozumieniu cywilnoprawnym dowolny członek klastra energii, zwany dalej „koordynatorem klastra energii”;”;

h) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) magazyn energii – wyodrębnione urządzenie lub zespół urządzeń służących do przechowywania energii w dowolnej postaci, niepowodujących emisji będących obciążeniem dla środowiska, w sposób pozwalający co najmniej na jej częściowe odzyskanie;”;

i) po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) prosument – odbiorcę końcowego dokonującego zakupu energii elektrycznej na podstawie umowy kompleksowej, wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą regulowaną ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²⁾), zwaną dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”;”;

j) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu:

„33a) spółdzielnia energetyczna – spółdzielnię w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2016 r. poz. 21), której przedmiotem działalności jest wytwarzanie:

- a) energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 10 MW lub
- b) biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności nie większej niż 40 mln m³ lub
- c) ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy osiągalnej w skojarzeniu nie większej niż 30 MW_t

– i równoważenie zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energii elektrycznej, biogazu lub ciepła na potrzeby własne spółdzielni energetycznej i jej członków, przyłączonych do zdefiniowanej obszarowo sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej o napięciu niższym niż 110 kV lub dystrybucyjnej gazowej lub sieci ciepłowniczej, na obszarze gmin wiejskich lub miejsko-wiejskich w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej;”;

k) po pkt 35 dodaje się pkt 35a w brzmieniu:

„35a) umowa kompleksowa – umowę kompleksową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615, 780, 868 i 903.

3) art. 4 i art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta do sieci elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w stosunku ilościowym 1 do 0,7 z wyjątkiem mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 10 kW, dla których ten stosunek ilościowy wynosi 1 do 0,8.

2. Rozliczenia ilości energii, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego dla danej mikroinstalacji.

3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci przez prosumenta, na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego dla danej mikroinstalacji, po uzyskaniu danych pomiarowych od operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, przekazanych przez tego operatora w taki sposób aby ilość wprowadzonej i pobranej przez prosumenta energii była rozliczona po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii z wszystkich faz dla trójfazowych mikroinstalacji.

4. Od ilości rozliczonej energii elektrycznej, w sposób, o którym mowa w ust. 1, prosument nie uiszcza:

- 1) na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, opłat z tytułu jej rozliczenia;
- 2) opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta; opłaty te są uiszczane przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączona jest mikroinstalacja.

5. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci nie wcześniej niż na 365 dni przed dniem dokonania odczytu rozliczeniowego w bieżącym okresie rozliczeniowym. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci w danym okresie rozliczeniowym przyjmuje się datę odczytu rozliczeniowego, na podstawie którego określana jest ilość energii elektrycznej wprowadzonej w całym okresie rozliczeniowym.

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, informuje prosumenta o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 1, zgodnie z okresami rozliczeniowymi przyjętymi w umowie kompleksowej.

7. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

8. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

9. Wprowadzanie energii elektrycznej do sieci, a także pobieranie tej energii z sieci, o których mowa w ust. 1, nie są świadczeniem usług ani sprzedażą w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710 i 846).

10. Pobrana energia podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, jest zużyciem energii wyprodukowanej przez danego prosumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.³⁾).

11. Nadwyżką ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta do sieci wobec ilości energii pobranej przez niego z tej sieci dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4.

12. Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) prosumentem,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

– informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji, rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w tej mikroinstalacji oraz mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później niż

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 68, 615 i 780.

w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci której została przyłączona mikroinstalacja, o:

- 1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji lub jej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych;
  - 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji.”;
- 4) uchyla się art. 6;
- 5) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Prezesem URE”.”;
- 6) w art. 9 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami zwiększające ich wartość opałową.”;
- 7) w art. 17 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) sprawozdań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7.”;
- 8) po art. 18 w rozdziale 3 dodaje się art. 18a w brzmieniu:
- „Art. 18a. Przepisy art. 4 i art. 5 stosuje się do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.”;
- 9) art. 19 i art. 20 otrzymują brzmienie:

„Art. 19. 1. Wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności biogazu rolniczego do 160 tys. m³, zwanej dalej „mikroinstalacją biogazu rolniczego”, lub wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną wpisaną do ewidencji producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, może sprzedać:

- 1) energię elektryczną lub ciepło wytworzone z biogazu rolniczego w mikroinstalacji;
- 2) biogaz rolniczy wytworzony w mikroinstalacji biogazu rolniczego.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej, ciepła lub biogazu rolniczego w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, stanowi działalność wytwórczą w rolnictwie w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 20. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wytwórca będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wykonujący działalność, o której mowa w art. 19 ust. 1, nie później niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji lub mikroinstalacji biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej, pisemnie informują operatora systemu dystrybucyjnego:

- 1) elektroenergetycznego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji;
- 2) gazowego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja biogazu rolniczego, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz maksymalnej rocznej wydajności tej mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany informować tego operatora o:

- 1) zmianie mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia jej wytworzenia.

3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja biogazu rolniczego jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego gazowego jest obowiązany informować tego operatora o:

- 1) zmianie maksymalnej rocznej wydajności mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
  - 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 45 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania biogazu rolniczego.”;
- 10) w art. 22 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:
„– w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału.”;
- 11) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:
„Art. 22a. Przepisów art. 20–22 nie stosuje się do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.”;
- 12) w art. 23 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja biogazu rolniczego.”;
- 13) w art. 25 uchyla się pkt 7;
- 14) w art. 26:
  - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu.”;
  - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.”;
- 15) w art. 32 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4.”;
- 16) w art. 35:
  - a) w ust. 1 uchyla się pkt 7,
  - b) w ust. 2 uchyla się pkt 3,
  - c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4.”;
- 17) po art. 38 w rozdziale 4 dodaje się art. 38a i art. 38b w brzmieniu:
„Art. 38a. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w ramach klastra energii jest realizowane w ramach koncesji wydanej dla koordynatora klastra energii lub w ramach wpisu koordynatora klastra energii do rejestru, o którym mowa w art. 7 lub art. 23 lub art. 34.
2. Do koordynatora klastra energii stosuje się przepis art. 9d ustawy – Prawo energetyczne w zakresie dotyczącym przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.
3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować klastery energii, jest obowiązany do zawarcia z koordynatorem klastra energii umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.
4. Obszar działania klastra energii ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców energii będących członkami tego klastra.
5. Działalność klastra energii nie może obejmować połączeń z sąsiednimi krajami.
Art. 38b. 1. Prezes URE, na wniosek spółdzielni energetycznej, może uznać, że system jest zamkniętym systemem dystrybucyjnym, jeżeli:
  - 1) system ten dostarcza energię elektryczną wyłącznie do członków spółdzielni energetycznej lub operatora tego systemu lub
  - 2) liczba użytkowników systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest mniejsza niż 1000– oraz z systemu tego są zaopatrywani wyłącznie odbiorcy, którzy zawarli umowy kompleksowe.

2. Spółdzielnia energetyczna albo podmiot wykonujący na rzecz spółdzielni energetycznej zadania operatora zamkniętego systemu dystrybucyjnego jest zwolniony z obowiązku:

- 1) przedkładania taryfy do zatwierdzenia, o ile nie zawiera ona opłat wyższych niż suma cen i stawek opłat wynikających z taryf właściwych dla danego typu odbiorcy, zatwierdzonej przez Prezesa URE operatorowi systemu dystrybucyjnego lub sprzedawcy zobowiązanego, na obszarze działania tego podmiotu, w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia planów rozwoju;
- 3) przyłączania nowych odbiorców, z wyłączeniem odbiorców końcowych wnioskujących o przyłączenie do sieci operatora systemu dystrybucyjnego za pośrednictwem sieci spółdzielni energetycznej albo podmiotu wykonującego na rzecz spółdzielni energetycznej zadania operatora zamkniętego systemu dystrybucyjnego;
- 4) opracowywania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 5) opracowywania, aktualizacji i udostępniania odbiorcom oraz ich sprzedawcom standardowych profili zużycia.

3. Do podmiotu wykonującego zadania operatora zamkniętego systemu dystrybucyjnego stosuje się przepis art. 9d ustawy – Prawo energetyczne w zakresie dotyczącym przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować spółdzielnia energetyczna, jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

5. Z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1, do zamkniętego systemu dystrybucyjnego nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy – Prawo energetyczne, w szczególności w zakresie zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną.

6. Obszar działania zamkniętego systemu dystrybucyjnego energii ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców energii będących członkami spółdzielni energetycznej.

7. Zamknięty system dystrybucyjny nie może posiadać połączeń z sąsiednimi krajami.”;

18) w art. 39:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Maksymalna wartość pomocy publicznej, jaką może otrzymać wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, jest równa różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 1, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji ustalonymi według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty.

2. Na łączną wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, składają się:

- 1) różnica między przychodami ze sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, stanowiącymi iloczyn ilości energii i ceny podanej w ofercie dla tej energii elektrycznej a wartością sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej ustaloną według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty;
- 2) wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej, liczona na podstawie przychodów z ich sprzedaży lub wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw uzyskanych w tym świadectw umorzonych, ustalona na podstawie, opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw za rok, w którym świadectwo zostało wydane, obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych, zawartych w danym roku kalendarzowym w instrumencie, w którym zostało zapisane, na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, 831 i 904), zwanej dalej „ustawą o giełdach towarowych”, a w przypadku braku tej średniej ważonej, ustalona na podstawie, opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających

ze świadectw za miesiąc kalendarzowy, w którym świadectwo zostało wydane, obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych, zawartych w danym miesiącu kalendarzowym w instrumencie, w którym zostało zapisane, na giełdzie towarowej, w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych; nie dotyczy to świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2014 r.;

- 3) ulgi i zwolnienia w podatkach i opłatach z tytułu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;
  - 4) inna pomoc publiczna o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę instalacji odnawialnego źródła energii;
  - 5) inna pomoc publiczna o charakterze operacyjnym, dotycząca instalacji odnawialnego źródła energii, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Łączna wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć maksymalnej wartości pomocy publicznej określonej w ust. 1, w okresie wsparcia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1.”,
- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku gdy warunek, o którym mowa w ust. 2a, nie jest spełniony, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przystąpić do aukcji.
4. Wraz z ofertą wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 2a.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, otrzymanej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, oblicza się na dzień jego złożenia.”,

e) uchyla się ust. 5–7,

f) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję, składa Prezesowi URE w terminie 90 dni od dnia zakończenia okresu pełnych trzech lat, w którym przysługiwało wsparcie, oraz od dnia zakończenia okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 oświadczenie potwierdzające, że skumulowane otrzymane do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego wsparcie nie przekracza maksymalnej wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, i zawierające informacje o wartości otrzymanej pomocy publicznej.

9. W przypadku gdy:

- 1) z przeprowadzonej kontroli oświadczenia złożonego na podstawie ust. 4 wynika, że wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, lub
- 2) wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, we wskazanym terminie, lub
- 3) ze złożonego oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, albo z wyników kontroli tego oświadczenia, o której mowa w art. 84, wynika, że wartość pomocy publicznej otrzymanej do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1

– Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa przez danego wytwórcę w systemie wsparcia określonym niniejszą ustawą w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji odnawialnego źródła energii określając kwotę wsparcia, które podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106; o wydanej decyzji Prezes URE niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w art. 40 ust. 1, oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.”,

g) uchyla się ust. 10,

h) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy:

- 1) sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1 i 2,
- 2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, oraz sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o którym mowa w ust. 4a

– biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej w zakresie ochrony środowiska i energetyki.”;

19) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 oraz w art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązany”, na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, chyba że rozliczenia dokonuje wybrany przez prosumenta sprzedawca inny niż sprzedawca zobowiązany, na podstawie umowy kompleksowej.

1b. Obowiązek rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

1c. Przez datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii rozumie się dzień, w którym energia elektryczna została po raz pierwszy wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

1d. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.”;

20) w art. 41:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, innego niż prosument, w mikroinstalacji z odnawialnych źródeł energii, w tym przechowywanej w magazynie energii, lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obowiązek zakupu oferowanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.”;

d) uchyla się ust. 10–18,

e) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dotyczących wprowadzanej do sieci energii wytworzonej w mikroinstalacji przez wytwórcę, innego niż prosument, a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej, odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.”;

f) uchyla się ust. 20;

21) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja albo instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 4) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.”,

b) uchyla się ust. 6;

22) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.”;

23) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, oraz wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja:

- 1) w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
- 2) w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Świadectwo pochodzenia wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej z:

- 1) biogazu rolniczego;
- 2) innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii.”,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla tej części energii elektrycznej, do wytworzenia której:”,

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboża pełnowartościowe w przypadku:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wykorzystano biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) nie dochowano minimalnego udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”;

d) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości nie większej niż średnią roczną.”;

24) w art. 45 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej zaliczonej do wytworzonej z odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:
  - a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
    - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
    - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
    - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
    - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
  - b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny,
  - c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
  - d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 3) do wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 2, lub biopłynny, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 4) dochowany został wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 2 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

25) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Świadectwami pochodzenia, o których mowa w art. 47, są również świadectwa pochodzenia wydane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.”;

26) w art. 47:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 pkt 1, w przypadku, gdy którakolwiek z średnioważonych cen praw majątkowych wynikających

ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, może wnieść opłatę zastępczą, o ile wykaże, że składał w transakcjach sesyjnych zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 2 albo w art. 190 ust. 2 pkt 2,
- 2) świadectw pochodzenia innych niż wymienione w pkt 1 ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 1 albo w art. 190 ust. 2 pkt 1

– a na tych sesjach nie zawarto żadnych transakcji giełdowych sesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające z tych świadectw.”,

c) dodaje się ust. 8–10 w brzmieniu:

„8. Przepisy ust. 1–6 stosuje się oddzielnie do praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) świadectw pochodzenia innych niż określone w pkt 1;
- 3) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

9. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 1 oraz pkt 3, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 2 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 2.

10. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 2, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 1 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 1.”;

27) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Wytwórca, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, jest obowiązany złożyć do Prezesa URE wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty.

2. Wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) opis techniczno-ekonomiczny projektowanej inwestycji.

3. Do wydawania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Prezes URE na podstawie opisu techniczno-ekonomicznego projektowanej inwestycji, stwierdza czy projektowana inwestycja zostałaby zrealizowana w przypadku, w którym dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja, nie przysługiwałoby świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

5. Wytwórca, który uzyskał postanowienie o odmowie wydania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty dla projektowanej inwestycji, nie może wnioskować do Prezesa URE o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja.

6. Od postanowienia, o którym mowa w ust. 5, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

28) w art. 52 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane:
- odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
  - na podstawie ustawy – Prawo energetyczne lub”;

29) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu) + Ozj \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,
Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w danym roku,
Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku,
Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,
Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.”;

30) w art. 58 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego albo uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, są koszty:

- uzyskania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh], lub
- opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.”;

31) art. 59–61 otrzymują brzmienie:

„Art. 59. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

- biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczzonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
  - ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

- b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
  - d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– wynosi 19,35%;
- 2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
- a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
  - b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
  - d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– wynosi 0,65%.

Art. 60. Minister właściwy do spraw energii może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, zmienić wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 61. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 5,

- 5) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72,
  - 6) metodę proporcjonalną określania ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w art. 92 ust. 12 – biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.”;
- 32) w art. 71:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 44, może złożyć do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.”,
  - b) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
    - „2) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 20 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej;
    - 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, spalanych w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MWt, lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.”,
  - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

    - 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
      - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
        - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
        - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
        - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
        - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
      - b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
      - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
      - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
      - e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
      - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
      - g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

33) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, przez wytwórców:

- 1) którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w:
  - a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
  - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4,
- 2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w:
  - a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
  - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.

2. Rada Ministrów przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.”;

34) w art. 73:

a) w ust. 2:

– w pkt 1:

– – w lit. a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku.”;

– – lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,”;

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochowany został wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Aukcje przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii:

- 1) o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, łącznej bez względu na źródło pochodzenia, większym niż 3504 MWh/MW/rok;
- 2) wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 3) w których emisja CO₂ jest nie większa niż 100 kg/MWh, o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większym niż 3504 MWh/MW/rok;
- 4) przez członków klastra energii;
- 5) przez członków spółdzielni energetycznej;
- 6) wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 7) innej niż wymieniona w pkt 1–6.”

c) ust. 4–7 otrzymują brzmienie:

„4. Aukcje, o których mowa w ust. 3a, przeprowadza się odrębnie dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) nie większej niż 1 MW;
- 2) większej niż 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii elektrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie sprzedana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.

6. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która ma zostać sprzedana w drodze aukcji, o których mowa w art. 72, jest większa niż ilość i wartość energii elektrycznej wynikających z ofert, które wygrały aukcję, energia ta może zostać sprzedana w następnej kolejności w aukcji określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.

7. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji, o których mowa w art. 72, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.”

d) dodaje się ust. 8–12 w brzmieniu:

„8. W aukcji przeprowadzanej przez Prezesa URE mogą wziąć udział wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej.

9. Minister właściwy do spraw energii określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zdolności krajowego systemu elektroenergetycznego w zakresie wymiany międzysystemowej oraz łączną ilość i wartość energii, która w następnym roku ma zostać sprzedana w drodze aukcji, przy czym wolumen energii elektrycznej podlegający sprzedaży w danym roku dla takich instalacji nie może być większy niż 5% ilości energii elektrycznej sprzedanej łącznie w ramach aukcji w roku poprzedzającym okres objęty rozporządzeniem.

10. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej jest:

- 1) zawarcie umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego będzie zlokalizowana ta instalacja, gwarantującej wzajemność korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;

- 2) zapewnienie możliwości fizycznego przesyłu energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest ta instalacja.

11. Z możliwości, o której mowa w ust. 8, mogą skorzystać wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, spełniający następujące wymagania:

- 1) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej będzie spełniać warunki uznania jej za energię elektryczną wytworzoną ze źródeł odnawialnych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.⁵⁾);
- 2) wytworzenie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej zostanie potwierdzone przez uprawniony do tego podmiot, w rozumieniu przepisów państwa – miejsca wytworzenia energii elektrycznej, z możliwością weryfikacji danych zawartych w potwierdzeniu przez Prezesa URE;
- 3) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym instalacja odnawialnego źródła energii otrzymała pomoc publiczną w państwie, na terenie którego została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39, zapewniając spełnienie warunku, o którym mowa w art. 39 ust. 2a;
- 4) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej spełnia wymogi oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji, o których mowa w art. 75, i uzyskał od Prezesa URE zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, oraz spełnia wymogi stawiane uczestnikowi aukcji, o których mowa w art. 39, w art. 74 i art. 79.

12. Umowa, o której mowa w ust. 10 pkt 1, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć w celu uczestnictwa w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy;
- 2) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia określonym w niniejszej ustawie, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć Prezesowi URE w celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w art. 75, przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 3) sposobu realizacji obowiązków określonych w art. 83 oraz zasad przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 84;
- 4) zasad zastosowania art. 93.”;

---

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230, Dz. Urz. UE L 84 z 28.03.2015, str. 74 oraz Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1.

35) w art. 75:

a) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłynny – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:

- instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
- instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
- instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
- instalacji termicznego przekształcania odpadów,

b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny,

c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy,

e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,

g) biopłynny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Do wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się.

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji dołącza oryginały lub poświadczone kopie dokumentów wynikających z umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1. Dokumenty sporządzone w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.”;

36) w art. 77:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, nie później niż w terminie 60 dni przed dniem przeprowadzenia pierwszej w danym roku aukcji, określa:

- 1) maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwaną dalej „ceną referencyjną”;
- 2) okres obowiązku zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1, obowiązujący wytwórców, którzy w danym roku wygrają aukcję, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji – biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

2. Przy określaniu ceny referencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę, że cena referencyjna w aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 3a pkt 6, przeprowadzanej w latach 2016–2018 dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi nie mniej niż 550 zł/MWh.”

b) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:”

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–10 w brzmieniu:

- „7) wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 8) zrównoważone zagospodarowanie zasobów wodnych;
- 9) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 10) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Cenę referencyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw energii określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz dla instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 4) wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 5) wykorzystujących wyłącznie do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż określony w pkt 3 i 4;
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;
- 7) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy spalany w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;

- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
  - 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MWt, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
  - 10) w instalacji termicznego przekształcania odpadów;
  - 11) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
  - 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
  - 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 15) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 16) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 19) wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej;
  - 20) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
  - 21) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW.”;
- 37) w art. 79:
- a) w ust. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
    - „9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

      - 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
        - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
          - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
          - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
          - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
          - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
        - b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
        - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
        - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii dedyko-

wanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy,

- e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
  - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
  - g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja;
  - 3) wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2–5 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, otrzymanej przed dniem złożenia tego oświadczenia, obliczona z uwzględnieniem zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 11 pkt 1 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, przeliczona na cenę jednostkową tej energii po uwzględnieniu planowanej ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii przekazanej w ofercie wytwórcy i okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e wynosi ... złotych za 1 MWh;
  - 4) proponowana w ofercie wysokość ceny sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, powiększona o jednostkową pomoc publiczną w wysokości wymienionej w pkt 3 oświadczenia, nie przekroczy ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Oferta podlega odrzuceniu jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, powiększona o jednostkową pomoc publiczną, o której mowa w pkt 3 oświadczenia określonego w ust. 3 pkt 9, przekracza cenę referencyjną, o której mowa w art. 77, obowiązującą w dniu złożenia oferty przez uczestnika aukcji.”;

38) w art. 80:

a) ust. 1–9 otrzymują brzmienie:

„1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – aż do wyczerpania ilości lub wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, a łączna ilość lub wartość energii elektrycznej, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość lub wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość lub wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości lub wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.

4. Prezes URE przeprowadza aukcję interwencyjną na zakup energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub wytwarzanie energii elektrycznej z gwarancją pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5.

5. W przypadku konieczności dokonania dodatkowej interwencji na rynku odnawialnych źródeł energii, minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki aukcji interwencyjnej, w tym:

- 1) harmonogram przeprowadzenia aukcji interwencyjnej;
- 2) łączną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać wytworzona lub sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji interwencyjnej, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 72;

- 3) wskazanie rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 77 ust. 4, objętego aukcją interwencyjną;
- 4) maksymalną cenę, za jaką może zostać sprzedana w drodze aukcji interwencyjnej energia elektryczna z instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) okres obowiązku zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

6. Minister właściwy do spraw energii przy określeniu warunków aukcji interwencyjnej, o której mowa w ust. 4, bierze pod uwagę wytyczne wskazane w art. 77 ust. 3 pkt 1–6, a także:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

7. Przy określaniu maksymalnej ceny, o której mowa w ust. 5 pkt 4, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę, że cena referencyjna w aukcji interwencyjnej przeprowadzanej w latach 2016–2018 dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi nie mniej niż 550 zł/MWh.

8. W aukcji, o której mowa w ust. 4, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

9. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji:

- 1) który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, albo
- 2) o którym mowa w ust. 5 pkt 2

– przepisów art. 41–69 nie stosuje się do energii elektrycznej objętej ofertą, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.”,

b) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Do aukcji, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3, art. 39, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81 oraz art. 83–88.”;

39) użyte w art. 81 w ust. 6 w pkt 1 i 2, w art. 92 w ust. 11 w pkt 2, w art. 93 w ust. 2 w pkt 3 i w ust. 9, w art. 94 w ust. 1, w art. 102 w ust. 2 i 3, w art. 103 w ust. 2, w art. 104 w ust. 1 i 2, w art. 105 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w różnym przypadku wyrazy „Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106,”;

40) w art. 83:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozliczenie obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje po zakończeniu okresu każdego pełnych trzech lat kalendarzowych, w którym przysługiwało wsparcie, oraz po zakończeniu okresu wsparcia.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego oferta wygrała aukcję przeprowadzoną na podstawie art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, a który nie uzyskał stopnia wykorzystania zainstalowanej mocy elektrycznej określonego w tych punktach, w okresie w którym przysługiwało mu wsparcie, jest obowiązany do zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy publicznej uzyskanej

w drodze aukcji, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji odnawialnego źródła energii.

3b. Dokonując weryfikacji rzeczywistego stopnia wykorzystania mocy, o którym mowa w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, uwzględnia się na korzyść wytwórcy sytuacje, w których instalacja odnawialnego źródła energii pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak nastąpiło ograniczenie wytworzenia energii albo do jej wytworzenia nie doszło w następującym:

- 1) obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego przyjętego po dniu złożenia oferty, o której mowa w ust. 1;
- 2) konieczności zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
- 3) wystąpienia awarii w systemie elektroenergetycznym;
- 4) działania siły wyższej, rozumianej jako zdarzenie lub seria zdarzeń, niezależnych od wytwórcy, których nie mógł on uniknąć lub przewyciężyć, do których zalicza się:
  - a) klęski żywiołowe, w tym katastrofę naturalną, lub awarię techniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 i 915),
  - b) wojnę, działania wojenne, akty terroryzmu, zamieszki, awarię elektrowni jądrowej.”;

41) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 4 i 8, w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5, 6 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3.”;

42) w art. 87 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 4 i 8, w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5, 6 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.”;

43) art. 88 i art. 89 otrzymują brzmienie:

„Art. 88. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5, 6 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje postanowienie odpowiednio o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub decyzję o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji, określając kwotę wsparcia, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

Art. 89. 1. Prezes URE przekazuje właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 14 dni od dnia, w którym to postanowienie lub decyzja stały się ostateczne. Sprzedawca zobowiązany dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

2. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 3 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne.”;

44) w art. 92:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b, i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;

- 2) instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji;
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

7. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 1, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 8,

c) w ust. 11 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.”,

d) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w ust. 11, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.”;

45) w art. 93:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1, 6 i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązany do:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej przez danego wytwórcę;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1–3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii a wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu oraz informacji o korektach kwot wynikających ze sprawozdań za poprzednie miesiące w przypadku zaistniałej korekty danych o ilości wytworzonej energii elektrycznej;”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, jest obowiązany do:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;”;

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku gdy saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie i nie może zostać rozliczone do końca okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, jest ono zwracane operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.”;

46) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3, oraz kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, prowadzonej na podstawie ustawy.

2. Opłatę OZE oblicza, w sposób określony w art. 96 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zwany dalej „płatnikiem opłaty OZE”.

3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę OZE od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, niebędących płatnikami opłaty OZE.”;

47) w art. 100:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przekazują płatnikom opłaty OZE informację w szczególności o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty OZE, w terminie do piątego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezesowi URE w szczególności informację o:

- 1) ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE,
- 2) wielkości należnych i pobranych środków z tytułu opłaty OZE

– w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

3. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego środki z tytułu opłaty OZE należne za dany okres rozliczeniowy, w terminie do dwudziestego pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101. Środki należne są pomniejszane na fakturze wystawionej płatnikowi opłaty OZE przez operatora systemu przesyłowego o wierzytelności z tytułu opłaty OZE z poprzednich okresów rozliczeniowych odpisane w tym okresie rozliczeniowym jako wierzytelności nieściągalne w rozumieniu przepisów art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Szczegółowe zasady rozliczeń między płatnikiem opłaty OZE a operatorem systemu przesyłowego określa umowa lub instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w umowie lub instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, może określić inne zakresy przekazywanych informacji niż te, o których mowa ust. 1–3, lub inne terminy niż te, o których mowa w ust. 1–3 lub art. 101.”;

48) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:

- a) płatnikiem opłaty OZE,
- b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej,
- c) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej

– jest miesiąc kalendarzowy;

2) płatnikiem opłaty OZE a:

- a) odbiorcą końcowym,
- b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE

– jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii elektrycznej.”;

49) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informacje o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy z uwzględnieniem dokonanych korekt rozliczeń za okresy poprzednie na rachunku, o którym mowa w art. 100 ust. 4, oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do dwudziestego trzeciego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wystawia na jej podstawie notę księgową operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, zwany dalej „rachunkiem opłaty OZE”, środki w wysokości wynikającej z otrzymanej noty księgowej.”;

50) w art. 102 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106:

- 1) może pokryć ujemne saldo ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. poz. 905, z 2008 r. poz. 357, z 2009 r. poz. 817, z 2011 r. poz. 551 i 1381 oraz z 2016 r. poz. 266),

jeżeli nie spowoduje to niewykonanie zobowiązań wynikających z tej ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty przejściowej podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek;

2) zaciąga zadłużenie na pokrycie ujemnego salda.”;

51) w art. 104 dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna.

4. Rezerwę, o której mowa w ust. 3, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

5. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 3, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązywanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie dokonania tej czynności.

6. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie ich przekazania.”;

52) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art. 105a. Środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą zostać przeznaczone na pokrycie niedoboru środków na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty OZE podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek.”;

53) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Art. 106. Zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej wykonuje Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1.”;

54) użyte w art. 107 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 113 we wprowadzeniu do wyliczenia, w różnym przypadku wyrazy „Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „operator rozliczeń energii odnawialnej”;

55) w art. 107 uchyla się ust. 2;

56) uchyla się art. 108–112;

57) uchyla się art. 114 i art. 115;

58) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym dokonuje zakupu oferowanego mu ciepła wytworzonego w przyłączonych do tej sieci instalacjach:

1) termicznego przekształcania odpadów,

2) odnawialnego źródła energii, innych niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wytworzonego z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem ciepła wytworzonego w instalacjach spalania wielopaliwowego innego niż ciepło użytkowe wytworzone w wysokosprawnej kogeneracji

– w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do tej sieci.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do wyrażenia zgody na przyłączenie instalacji, o której mowa w ust. 1, do sieci ciepłowniczej. Przyłączenie jest realizowane zgodnie z przepisami prawa energetycznego, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw energii określi w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres obowiązku i warunki techniczne zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,

2) warunki przyłączenia do sieci instalacji, o których mowa w ust. 1, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania tych instalacji,

- 3) sposób ustalania rzeczywistej ilości ciepła objętego obowiązkiem zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 4) zasady i sposób prowadzenia przez Prezesa URE kontroli warunków technicznych określonych w pkt 1,
- 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, kosztów realizacji obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 6) sposób załatwiania reklamacji w zakresie przyłączenia, o którym mowa w pkt 2

– biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, bezpieczeństwo funkcjonowania pracy sieci ciepłowniczych, potrzebę ochrony środowiska naturalnego, cele gospodarcze i społeczne, w tym ochronę interesów odbiorców ciepła, a także udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania ciepła z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy, jak również potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.”;

59) art. 119 otrzymuje brzmienie:

„Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób dokumentowania biomasy, w tym biomasy lokalnej oraz zasady jej zrównoważonego pozyskania, na potrzeby systemu wsparcia,
- 2) promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, nie większy niż 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana

– biorąc pod uwagę potrzebę prawidłowego kwalifikowania wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz pochodzenia biomasy, w tym biomasy lokalnej, a także potrzebę efektywnego wykorzystania lokalnie dostępnych zasobów biomasy.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaje biomasy, w szczególności biomasy lokalnej, z której do wytworzenia energii w procesie spalania, będzie przysługiwało świadectwo pochodzenia, obowiązek zakupu energii albo prawo do pokrycia ujemnego salda w ramach aukcji, biorąc pod uwagę potrzebę zachowania zrównoważonego wykorzystania biomasy oraz wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe.”;

60) po art. 119 dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„Art. 119a. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe cechy jakościowo-wymiarowe i fizyko-chemiczne drewna energetycznego biorąc pod uwagę konieczność optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne.”;

61) w art. 136 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany po dniu 1 września 2005 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁶⁾”;

62) w art. 168:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 oraz na zasadach określonych w art. 47 albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2;”;

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) będąc sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, nie dokonuje rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1;”;

c) pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64, 907 i 908.

12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;”;

d) uchyla się pkt 19;

63) w art. 186 dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Z dniem wejścia w życie rozdziału 4 niniejszej ustawy, rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, prowadzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, staje się odpowiednio rejestrem świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 niniejszej ustawy.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, stają się odpowiednio prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 63 niniejszej ustawy.

7. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 188 i art. 188a, stosuje się przepisy dotychczasowe. W zakresie kar pieniężnych za niewykonanie tych obowiązków stosuje się odpowiednio przepisy określone w rozdziale 9 niniejszej ustawy.”;

64) po art. 188a dodaje się art. 188b w brzmieniu:

„Art. 188b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło do dnia 31 sierpnia 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub

2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.”;

65) art. 190 otrzymuje brzmienie:

„Art. 190. 1. W 2015 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

1) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

- 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
- wynosi 14%.

2. Za drugie półrocze 2016 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

- 1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
  - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
  - b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
  - d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 14,35%;
- 2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
  - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
  - b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
  - d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
  - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 0,65%.

3. Opłatę zastępczą za drugie półrocze 2016 r. oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu) + Ozj \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem

wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w drugim półroczu 2016 r.,

- Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.,
- Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w drugim półroczu 2016 r.,
- Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 54 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 55 w brzmieniu:
„55) prosument – prosumenta w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20.”;
- 2) w art. 6c:
  - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Prosumentowi będącemu konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny przysługuje prawo złożenia do przedsiębiorstwa energetycznego reklamacji dotyczącej przyłączenia mikroinstalacji, rozliczania i dystrybucji tej energii.”;
  - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne nie uwzględniło reklamacji prosumenta, prosument może wystąpić, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o nieuwzględnieniu reklamacji, do sądu polubownego z wnioskiem o rozpatrzenie sporu w tym zakresie.”;
- 3) w art. 7:
  - a) w ust. 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 120 miesięcy, od dnia zawarcia tej umowy;”;
  - b) ust. 8d⁴ otrzymuje brzmienie:
„8d⁴. W przypadku gdy podmiot, ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej, jest przyłączony do sieci jako odbiorca końcowy, a moc zainstalowana mikroinstalacji, o przyłączenie której ubiega się ten podmiot, nie jest większa niż określona w wydanych warunkach przyłączenia, przyłączenie do sieci odbywa się na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, złożonego w przedsiębiorstwie energetycznym, do sieci którego ma być ona przyłączona, po zainstalowaniu odpowiednich układów zabezpieczających i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego. W innym przypadku przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci. Koszt instalacji układu zabezpieczającego i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.”;
  - c) ust. 8d⁷ otrzymuje brzmienie:
„8d⁷. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej:
    - 1) potwierdza złożenie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴, odnotowując datę jego złożenia;
    - 2) jest obowiązane dokonać przyłączenia do sieci mikroinstalacji na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴, w terminie 30 dni od dokonania tego zgłoszenia.”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266 i 831.

d) dodaje się ust. 8d¹⁰ w brzmieniu:

„8d¹⁰. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może ograniczyć pracę lub odłączyć od sieci mikroinstalację o mocy zainstalowanej większej niż 10 kW przyłączoną do sieci tego operatora w przypadku, gdy wytwarzanie energii elektrycznej w tej mikroinstalacji stanowi zagrożenie bezpieczeństwa pracy tej sieci. Uwzględniając stopień zagrożenia bezpieczeństwa pracy poszczególnych obszarów sieci, operator w pierwszej kolejności ogranicza proporcjonalnie do mocy zainstalowanej pracę mikroinstalacji albo odłącza ją od sieci. Po ustaniu stanu zagrożenia bezpieczeństwa pracy sieci operator jest obowiązany niezwłocznie przywrócić stan poprzedni.”;

4) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.”;

5) w art. 9g w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) parametrów jakościowych energii elektrycznej, standardów jakościowych obsługi użytkowników systemu oraz zasad prowadzenia rozliczeń, w tym ustalania terminów wnoszenia opłat przez użytkowników systemu;”;

6) w art. 49a w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;”;

7) w art. 56 w ust. 1 po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) z nieuzasadnionych powodów, nie dokonuje w terminie określonym w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2 przyłączenia mikroinstalacji;”;

Art. 3. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. poz. 905, z 2008 r. poz. 357, z 2009 r. poz. 817, z 2011 r. poz. 551 i 1381 oraz z 2016 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) płatnik opłaty przejściowej pobiera od odbiorcy końcowego oraz od przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 9 ust. 4, opłatę za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji, w skład której wchodzi także opłata za świadczenie na rzecz tego odbiorcy oraz przedsiębiorstwa usługi związanej z zakupem od operatora usługi udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego, zwaną dalej „opłatą końcową”, z uwzględnieniem stawek opłaty przejściowej, o których mowa w art. 11a.”;

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego stawki opłaty przejściowej, o których mowa w art. 11a, oraz warunki ich stosowania.”;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Stawki opłaty przejściowej od dnia 1 stycznia 2017 r. na miesiąc wynoszą netto:

- 1) 0,45 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 1,90 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 6,50 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 4) 1,65 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 3,80 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) 3,93 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 7) 1,10 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

2. Przez stawkę opłaty przejściowej netto, o której mowa w ust. 1, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.”;

- 4) uchyla się art. 12 i art. 13;
- 5) uchyla się art. 16;
- 6) w art. 18 uchyla się ust. 6–8;
- 7) w art. 19 uchyla się ust. 3;
- 8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty przejściowej, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje w terminie, w którym opłata przejściowa stanie się należna.”;

- 9) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE uwzględnia kwotę wypłaconej wytwórcy zaliczki za dany rok w obliczeniach wysokości korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1 lub 2, dla tego wytwórcy.”;

- 10) w art. 49 w ust. 1:

a) w pkt 4 uchyla się lit. a,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych ustawach.”;

- 11) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Minister właściwy do spraw energii wykonuje uprawnienia Skarbu Państwa określone w art. 2 pkt 5 i 6, art. 5a oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154 i 888) w stosunku do Zarządcy Rozliczeń S.A.”;

- 12) w art. 54:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) certyfikatach inwestycyjnych, o których mowa w ust. 3.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Zarządca Rozliczeń S.A. powinien dostosować do terminu wypłat kwot na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów, o których mowa w art. 44, oraz terminów spłaty zaciągniętego zadłużenia.”,

c) dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. W przypadku przewidywanego terminu wymagalności lokat, o którym mowa w ust. 2, dłuższego niż 6 miesięcy, Zarządca Rozliczeń S.A., za zgodą walnego zgromadzenia, lokuje środki finansowe w certyfikatach inwestycyjnych funduszu inwestycyjnego zarządzanego lub współzarządzanego przez podmiot nadzorowany przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną.

4. Zarządca Rozliczeń S.A. może, za zgodą walnego zgromadzenia, certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w ust. 3, wymieniać na akcje przedsiębiorstw energetycznych.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. może, za zgodą walnego zgromadzenia, akcje, o których mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazać na rzecz Skarbu Państwa.

6. Uprawnienia z akcji przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 4, przysługujące Zarządcy Rozliczeń S.A. wykonuje minister właściwy do spraw energii.”;

- 13) uchyla się art. 55;

- 14) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Rada nadzorcza Zarządcy Rozliczeń S.A. składa się od 3 do 7 członków, powoływanych i odwoływanych przez walne zgromadzenie.

2. Przewodniczącemu rady nadzorczej powołuje walne zgromadzenie.

3. Zarząd Zarządcy Rozliczeń S.A. jest powoływany i odwoływany przez walne zgromadzenie.”;

15) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca Rozliczeń S.A. może zostać rozwiązany uchwałą walnego zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po:

- 1) spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, lub wygaśnięciu praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44;
- 2) wyznaczeniu innego operatora wykonującego zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925);
- 3) spłacie całości zaciągniętych zobowiązań.”

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu art. 459 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się do Zarządcy Rozliczeń S.A., z wyjątkiem ust. 2.”

Art. 4. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.⁸⁾) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów prawa energetycznego lub przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925).”

Art. 5. Pierwszą aukcję, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w 2016 r.

Art. 6. 1. Wytwórca energii elektrycznej, który wytworzył po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja po dniu wejścia w życie rozdziału 4 ustawy zmienianej w art. 1, może, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., sprzedawać tę energię z zastrzeżeniem, że wytworzona energia będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pisemne oświadczenie, że energia elektryczna wytworzona w tej instalacji będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. W przypadku gdy:

- 1) wytwórca, o którym mowa w ust. 1, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo złoży oświadczenie po upływie terminu określonego w ust. 2, albo
- 2) treść złożonego oświadczenia będzie sprzeczna z ust. 2

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa tego wytwórcy w systemie wsparcia określonym w ustawie zmienianej w art. 1 w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji odnawialnego źródła energii; o wydanej decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie informuje właściwego sprzedawcę zobowiązanego albo operatora rozliczeń energii odnawialnej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁹⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924, z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635, 1830 i 1854 oraz z 2016 r. poz. 195, 437 i 868.

7. W przypadku wygrania aukcji przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, 15-letni okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 1, po cenie ustalonej w aukcji rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wygrania aukcji przez tego wytwórcę i trwa nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

8. W przypadku wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 4 ustawy zmienianej w art. 1 dotyczące instalacji, o której mowa w art. 72 pkt 2 lit. a tej ustawy, stosuje się odpowiednio.

Art. 7. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. z siedzibą w Bytomiu, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 1, ulega likwidacji i podlega wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 8. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy zmienianej w art. 3, wstępuje w prawa i obowiązki Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. z siedzibą w Bytomiu, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 1.

2. Jeżeli w dniu likwidacji Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. zobowiązania z umowy wzajemnej nie zostaną wykonane w całości lub w części Zarządca Rozliczeń S.A. może odstąpić od takiej umowy składając drugiej stronie oświadczenie. Umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca, w którym oświadczenie doręczono drugiej stronie. Prawo odstąpienia wygasa w terminie 3 miesięcy od dnia likwidacji Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

Art. 9. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. przekazują nieodpłatnie na rzecz Skarbu Państwa wszystkie akcje Zarządcy Rozliczeń S.A.

Art. 10. 1. Kadencja rady nadzorczej Zarządcy Rozliczeń S.A. powołanej na podstawie art. 55 ustawy zmienianej w art. 3 wygasa z dniem powołania członków rady nadzorczej zgodnie z art. 55a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Kadencja członków zarządu Zarządcy Rozliczeń S.A. wygasa z dniem powołania członków zarządu zgodnie z art. 55a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Od dnia wejścia w życie art. 3 do dnia 31 grudnia 2016 r. obowiązują stawki opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 3, na 2016 r. opublikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 12. 1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jaka może zostać sprzedana w 2016 r. w drodze aukcji, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

2. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji w 2016 r., o której mowa w art. 73 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

3. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania wartości pomocy publicznej, szczegółowy wzór oświadczenia oraz sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o których mowa w art. 39 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

4. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, nie później niż 30 dni przed dniem przeprowadzenia pierwszej aukcji w 2016 r., cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

5. Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, zmieni wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 ustawy zmienianej w art. 1, na 2017 r., biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, w terminie do dnia 30 listopada 2016 r.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi po raz pierwszy, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania biomasy, w tym biomasy lokalnej, zasady jej zrównoważonego pozyskania na potrzeby systemu wsparcia, oraz promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, w terminie do dnia 30 listopada 2016 r.

7. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi po raz pierwszy, w drodze rozporządzenia, szczegółowe cechy jakościowo-wymiarowe i fizyko-chemiczne drewna energetycznego biorąc pod uwagę konieczność optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne, w terminie do dnia 30 listopada 2016 r.

Art. 13. 1. Do wytwórców, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dopuścili się naruszenia określonego w art. 168 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2 tej ustawy, nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza.

2. Do wytwórców, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dopuścili się naruszenia określonego w art. 168 pkt 23 ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 2 tej ustawy, nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza.

Art. 14. 1. Świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 energii elektrycznej z biogazu rolniczego zalicza się do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie określonym w art. 59 pkt 1 albo art. 190 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 lub obowiązku, o którym mowa w art. 188a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie określonym w art. 188a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie od dnia wejścia w życie rozdziału 4 energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub świadectwa biogazu rolniczego zalicza się do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie określonym w art. 59 pkt 2 albo w art. 190 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 120 miesięcy, od dnia wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 16. 1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – jest dłuższy niż 120 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań określonych w ustawie zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy z powodu niedostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w ustawie zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 17. Rozliczeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podlega energia elektryczna wprowadzona przez prosumenta do sieci nie wcześniej niż z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. W sprawach związanych z wydaniem świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem 1 stycznia 2017 r. z wykorzystaniem drewna pełnowartościowego lub innego niż pełnowartościowe stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, publikuje po raz pierwszy średnioważone ceny, o których mowa w art. 47 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w dniu 1 lipca 2016 r.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 18 lit. h, pkt 34 lit. c w zakresie zmiany w art. 73 ust. 7, pkt 38 w zakresie zmiany w art. 80 ust. 5, pkt 58 oraz pkt 62 lit. d, które wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2016 r.;
- 2) art. 1 pkt 2 lit. c i d, pkt 3 w zakresie zmiany w art. 4 ust. 3, pkt 17 w zakresie dodania art. 38b, pkt 23 lit. c tiret drugie, trzecie i piąte, pkt 24, pkt 32 lit. c, pkt 34 lit. a, pkt 35 lit. a, pkt 37 lit. a oraz art. 18, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 3) art. 1 pkt 34 lit. b w zakresie dodania w art. 73 ust. 3a pkt 4 i 5, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r.;
- 4) art. 1 pkt 21, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*